

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 43. Obwieszczenie Przewodniczącego Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych Rosyjskich Kas Emerytalnych.

Ustawa z dnia 23 stycznia 1937 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 stycznia 1937 r. Nr 6, poz. 47).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

43.

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych Rosyjskich Kas Emerytalnych.

Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich Kas Emerytalnych i Przejrzystości (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 146) podaje do publicznej wiadomości, że Komisja Likwidacyjna do spraw byłych rosyjskich Kas Emerytalnych na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 1937 r. uchwaliła na zasadzie art. 2 i 5 powyższej ustawy przystąpić do likwidacji mienia, znajdującego się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącego własność:

1) byłej Kasy Emerytalnej nauczycieli i nauczycielek ludowych (Pensjonarna Kassa narodnych uczytielej i uczytelnic);

2) byłej kasy emerytalnej pracowników kontraktowych b. rosyjskiego monopolu spirytusowego (Pensjonarna Kassa wolnonajomnych służących po kazonnej sprzedaży pitnej).

W związku z powyższym komunikuję, że, w myśl art. 5 ust. 2 powołanej ustawy, w nieprzekraczalnym terminie trzech miesięcy od daty niniejszego obwieszczenia osobom interesowanym służy prawo zgłoszenia do Komisji swych roszczeń; zgłoszone roszczenia co do ich zasadności i wysokości, jak również przynależność państwowa petentów, winny być poparte dowodami, które, w miarę możliwości, złożyć należy również w powyższym terminie.

Osoby, które zgłosiły swe roszczenia do b. Głównego Urzędu Likwidacyjnego w trybie rozporządzenia Rady Ministrów, ogłoszonego w „Monitorze Polskim” z dni 1 i 2 lipca 1920 r. Nr 145 i 146, lub do Ministerstwa Skarbu w trybie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 września 1929 r. („Monitor Polski” Nr 275, poz. 637) nie są obowiązane do ponownego ich zgłoszenia.

Roszczenia, zgłoszone do Ministerstwa Skarbu lub do Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich Kas Emerytalnych, po upływie terminu, przewidzianego w powołanym wyżej rozporządzeniu Ministra Skarbu o rejestracji, t. j. po dniu 31 grudnia 1929 r., a przed dniem niniejszego obwieszczenia, będą uważane przez Komisję Likwidacyjną za zgłoszone w wyżej wspomnianym terminie trzymiesięcznym i nie wymagają ponownego zgłoszenia.

Komisja Likwidacyjna do spraw byłych rosyjskich Kas Emerytalnych urzęduje w Warszawie w gmachu Ministerstwa Skarbu, ul. Rymarska Nr 3/5.

Przewodniczący
Komisji Likwidacyjnej:
(—) *W. Turteltaub.*

—oOo—

U S T A W A

z dnia 23 stycznia 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 472) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 po ust. 3 dodaje się nowy ustęp następującej treści:

„(4) Zezwolenia mogą być cofnięte przed upływem czasu, na jaki zostały wydane, jeżeli władza uzna, że dalsze zatrudnienie pracowników cudzoziemskich może przynieść szkodę interesom Państwa, a w szczególności jego interesom gospodarczym i społecznym.”

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„(1) Decyzje, przewidziane w art. 4, wydaje wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce zatrudnienia pracownika cudzoziemskiego.

(2) Odwołania od decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej rozstrzyga Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(3) Decyzje nie będą wymieniać nazwisk pracowników cudzoziemskich.”

3) w art. 8 skreśla się w ust. 1 punkt 3 oraz ustęp 2,

4) po art. 8 dodaje się jako art. 8a przepis następujący:

„Art. 8a. (1) Pracownikom cudzoziemskim, którzy przynajmniej od dnia 1 stycznia 1922 r. przebywają stale na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, wydawane będą przez powiatową władzę administracji ogólnej specjalne zaświadczenia, uprawniające do wykonywania zatrudnienia przez czas określony w zaświadczeniu.

(2) Zaświadczenia te wydawane będą, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, na podstawie swobodnego uznania władzy.

(3) Zaświadczenia powyższe wydawane będą na tych samych zasadach dzieciom pracowników cudzoziemskich, o których mowa w ust. (1), chociażby urodziły się po 1 stycznia 1922 r., o ile przebywają stale na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(4) Zaświadczenia, o których mowa w artykule niniejszym, tudzież podania o te zaświadczenia są wolne od opłat stempowych.

(5) Przy zatrudnianiu pracowników cudzoziemskich, posiadających zaświadczenia specjalne, pracodawcy zwolnieni są od wyjednywania zezwoleń, przewidzianych w art. 4, są natomiast obowiązani do zawiadamiania władzy o zatrudnieniu i zaprzestaniu pracy przez takich pracowników (art. 6 i 7), tudzież do udzielania informacji, o których mowa w ustępie ostatnim artykułu 4”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 472) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz innymi interesowanymi Ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Opieki Społecznej:
(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 stycznia 1937 r. Nr 6, poz. 47).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj posła d-ra Br. Woyciechowskiego, następnie nowomianowanego posła R. P. w Lizbonie p. Karola Dubicz-Penthera, wreszcie prezesa P.K.O. d-ra H. Grubera.

W dniu Imienin P. Prezydenta Rzeczypospolitej nadesłał prezydent Senatu W. M. Gdańska Artur Greiser następującą depezę:

„Pozwalam sobie przesłać Waszej Ekscelencji w dniu Imienin w imieniu Senatu Wolnego Miasta Gdańska, jako też w imieniu własnym najlepsze życzenia. Niechaj danym będzie Waszej Ekscelencji kierować losami Państwa Polskiego jeszcze przez wiele dalszych lat w zdrowiu i pomyślności”.

Na powyższą depezę P. Prezydent Rzeczypospolitej przesłał telegraficznie swe podziękowania.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Dr Zdzisław Kurnikowski, dotychczasowy konsul generalny R. P. w Jerolimie, został mianowany posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym w Buenos Aires.

Inżynier Leon Felix, przemysłowiec, prezes Izby Handlowej polsko-jużostawiańskiej, został mianowany konsulem honorowym królestwa Jugosławii w Łodzi.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Z powodu śmierci wicewojewody białostockiego Alfonsa Zgrzebnioła, Pan Minister Spraw Wojskowych generał dywizji Tadeusz Kasprzycki wystosował depezę kondolencyjną do wdowy Heleny Zgrzebnioł oraz do Związku Powstańców Śląskich w Katowicach.